

ligningskommissionen er henvist til at støtte sin Dom om en paaanket Skatteansættelse paa praktisk Kjenndskab til lokale Forhold og Klagerens økonomiske Stilling, da de fremmede Medlemmer under saadanne Omstændigheder maa føle sig lettede for Ansvar ved at tage Formandens Udtalelser og Anstuelser til Følge, og i Tilfælde, hvor Rigtigheden af Klagerens Paastand er indlysende, finder Sagen i Almindelighed sin Afslutning ved Ligningskommissionen. Det maa imidlertid anses for saare uheldigt, at øverste Instants for Skatteklager er saaledes sammensat, at dens Kjenndelser ofte ville være afhængige af en enkelt Mand's Skjøn; thi selv om Vedkommende er yderst samvittighedsfuld, kan det næppe undgaa, at en ensidig Betragtning vil gjøre sig gjældende i langt større Grad, end hvor Sagens Udfald beror paa flere Personers begrundede Mening. Exempelvis skal man anføre, at en Overligningskommission, hvis Formand i Mod sætning til de øvrige Medlemmer har beklædt denne Post, siden Lov af 26de Mai 1868 traadte i Kraft, i Reglen altid har afgjort de til den indankede Klager ved en Medsættelse af de 10 pCt., der i Loven fastsættes som Minimum, og det endog i Tilfælde, hvor der var Sandsynlighed for, at vedkommende Klager mod bedre Vidende havde opstillet urigtig Indtægtsberegning af saadan Bestaaffenhed, at den ikke kunde benyttes som Veiledning for Overligningskommissionen. Et saadant Forhold, der formentlig er mest iøjensaldende i mindre Byer, er ikke blot uheldigt overfor Kommunen og Skatteyderne i Almindelighed, men hindrer tillige Ligningskommissionen i at lægge hver enkelt Skatteydere's virkelige Skatteindtægt til Grund for hans Skattebidrag. Ser man endvidere hen til, at Ligningskommissionen skal bestaa af mindst 5 Medlemmer, der ved at vælges blandt Kommunens Borgere i Reglen repræsentere forskellige Livsstillinger, og om hvem man kan forudsætte, at de have Kjenndskab baade til lokale Forhold og de enkelte Skatteydere, synes det paa-faldende, at Overligningskommissionens Medlemstal skal være indskrænket til 3, især da de 2 fornuftigvis kun i sjældnere Tilfælde ere i Stand til at optræde med personlig Selvstændighed. Man kan derfor ikke undres over, at der ytrer sig Misforstøelse blandt Skatteyderne i Byerne med Overligningskommissionens Sammensætning, og at det er en almindelig Mening, at de 2 fremmede Medlemmer i Reglen overlade til Formanden at bestemme Sagerens Udfald. Derjom Overligningskommissionen blev suppleret med et Par af Skatteyderne valgte Medlemmer, vilde den formentlig i de fleste Tilfælde bedre være i Stand til at afgive en retfærdig Kjenndelse over indankede Skatteklager. Man formener derfor, at det vil være i Kjøbstædernes Interesse, at Regjeringens og Rigsdagens Opmærksomhed henledes paa Følgerne af Overligningskommissionens nuværende Sammensætning, og at en sælles Udtalelse fra sagkyndig Side muligvis kan bevirke, at en Forandring af nævnte § 24 vil blive taget under Overvejelse i alt Fald ved eventuelt Forslag til Lov om den personlige Kommunestaf. Et Cirkulære af foranførte Indhold blev i April 1887 tilfattet Ligningskommissionerne i Landets samtlige Kjøbstadkommuner med Anmodning til disse om at udtale sig om, hvorvidt de kunde slutte sig til den dert indholdte Udtalelse. Resultatet heraf har været, at fra 39 Kommuner har man udtalt sig for Tilslutning; i een Kommune (Skanderborg) har Ligningskommissionen med lige Antal stemt for og imod; fra 15 Kommuner har man erklæret sig utilbøielig til at gaa med, medens dog — som det fremgaar af de modtagne, Indenrigsministeriet tilfillede Udtalelser — dette Standpunkt for flere Kommuner's Vedkommende nærmest er motiveret ved, at man i disse Kommuner ikke har haft særlig Grund til Utilfredshed med den nuværende Ordning. Endelig har man fra 11 Kommuner intet Svar modtaget. Som det heraf fremgaar, hersker der i alt Fald i 41 af Landets 67 Kjøbstadkommuner Utilfredshed med den nuværende Sammensætning af Overligningskommissionerne, og man tillader sig derfor herved at tilstille Folkethinget nærværende Udtalelse, med Bemærkning, at de fra de forskellige Kommuner modtagne Svarskrivelser ere tilfillede Indenrigsministeriet.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

2. Fra et af Syge- og Begravelsesforeningerne i Kjøbenhavn ned-sat Udvalg med 52,631 Underkrifter, tilhørende 749 Syge- og Begravelsesforeninger angaaende Tilveiebringelse af Lovforanstaltninger, sigtende til Sygepleiens og Alderdoms-forsørgelsesagens Ordning. (Indbragt den 10de Oktober 1888 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, B. S. O. L. M.)